

[Finansministeren.]

med direktøren, for direktøren har langt større muligheder for at foretage de ting, som giver adgang til at få fradragene; det betyder kun det minimale, at arbejdsmanden pr. 1000 kr.s fradrag, som han har langt vanskeligere ved at skaffe sig, får samme skattefordel som direktøren. Det synes jeg nok var værd at diskutere her i salen: er forholdet det, at de borgerlige partier, inklusive de radikale, virkelig vil gå imod en sådan tankegang?

Så står der videre, at man skal sigte mod en begrænsning og forenkling af fradragene med henblik på at nå frem til i videst muligt omfang at beskatte den personlige bruttoindkomst, det skal altså være beskatningsgrundlaget. Det burde man da også kunne gå med til. Vi har jo haft en masse problemer med anvendelsen af den skattepligtige indkomst, f.eks. til bestemmelse af uddannelsesstøtte, boligsikring osv. Hvor mange har klagerne ikke været over, at såvel boligsikring som uddannelsesstøtte blev givet på et galt grundlag, fordi grundlaget var den skattepligtige indkomst efter den nuværende opgørelsesmetode, der blev anvendt? Det er noget, der klages gevaldigt over, og det føles som en stor uretfærdighed, at man bruger den skattepligtige indkomst som grundlag. Også ud fra det synspunkt kunne det derfor være rigtigt at nå frem til den personlige bruttoindkomst, eller så langt man nu kan nå frem til den, som beskatningsgrundlag.

Fradrag af de private renteudgifter: jeg mindes da, at man fra radikal side under boligforhandlingerne i et papir, der blev afleveret og også er offentlig tilgængeligt, fordi det blev givet til hele udvalget senere på dagen eller aftenen, har et punkt om, at man seriøst — sådan tror jeg man udtrykte det — seriøst skulle tage spørgsmålet om rentefradraget op til drøftelse. Det må da være udtryk for, at man også fra radikal side ønsker at gøre noget ved det spørgsmål.

Og så dette med, at afskrivningerne ikke skal kunne benyttes til at bringe den skattepligtige indtægt ned under den indtægt, der svarer til privatforbruget, det vil altså sige, at man går imod, at man bruger afskrivningsreglerne til at opnå nul på selvangivelsen. Det er da også noget, som befolkningen i allerhøjeste grad er interesseret i at man

her i folketinget samler sig sammen til at få gennemført. Jeg vil betvivle, at man fra radikal side vil gå imod en sådan regel, hvis det virkelig kommer dertil, at vi skal tage stilling til et konkret forslag.

Afsnittet om forenkling og effektivisering af lignings- og kontrolsystemet tror jeg nok at de fleste er enige om bør gennemføres. Ligeledes at restskatterne skal bringes væsentligt ned, og at man skal have en forenkling af beskatningen af pensioner og sociale ydelser. Det går jeg ud fra at samtlige partier er nogenlunde enige om. At vi skal have en betydelig forenkling af ægtefællebeskatningen med sigte på ophævelse af sambeholdningen, er vi da også så nogenlunde enige om — ja, altså ikke om det konkrete, for vi skal jo først have disse forslag fremlagt, sådan at man kan tage stilling til selve den metode, der skal anvendes, men det er da rigtigt af mig at konstatere, at der er da en meget bred interesse omkring disse spørgsmål.

Jeg forstår godt — jeg henvender mig altså særlig til de radikale — at man kan anføre visse betænkeligheder ved, at det nu står i betænkningen på den måde, det gør, men jeg vil fortsat udtale ønsket om og håbet om, at man, når vi kommer frem til de konkrete skatteforslag, kan få en forhandling om disse ting.

Og så lige dette også til hr. Bernhard Baunsgaard, som sagde, at man for andet år i træk nu her i folketinget bliver stillet over for, at man pludselig skal tage stilling til noget andet end udskrivningsprocenten. Det er ikke helt korrekt, for hvis ikke min hukommelse er helt tosset, så havde vi en septembersamling sidste år, hvor vi netop tog stilling til bl.a. videregående skatteforslag. Det kunne også være sket i år, hvis f.eks. de radikale havde bedt om at få skatteudvalget ind. Det var jo en almindelig aftale, at hvert af partierne kunne bede om det.

Jeg er enig i, at man ved fastsættelse af udskrivningsprocenten bør have et tilstrækkeligt overblik over økonomien. Det er netop derfor, vi ikke ønsker at tage stilling til fastsættelsen af udskrivningsprocenten før senest muligt, og senest muligt er altså den 17. oktober. Jeg tror nok, vi skal holde fast ved, at det skal være omkring det tidspunkt.

Til hr. Lembourn, som talte en hel masse